

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/710/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812214722
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812214722.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Q. B., nar. XX.XX.XXXX, t.č. v U. na výkon trestu odňatia slobody F. nad M., proti odporkyňi: Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., ul. V. č. XXX/XX, zast. JUDr. Pavlom Zajacom, advokátom so sídlom Prievidza, M. Slovenskej č. 10, o náhradu škody a uloženie povinnosti ospravedlniť sa, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. augusta 2013, č. k. 15C/130/2012-170, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov konania **m e n í** tak, že navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporkyňi náhradu trov konania vo výške 424, 97 eur v splátkach po 50 eur mesačne, počnúc decembrom 2013, vždy do 20. dňa v mesiaci, advokátovi JUDr. Pavlovi Zajacovi. Omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví uvedeným uznesením zastavil konanie podľa § 96 O.s.p., a to v dôsledku dispozície navrhovateľa návrhom na začatie konania. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. a uložil navrhovateľovi, aby zaplatil odporkyňi náhradu trov konania vo výške 424,97 eur právnomu zástupcovi odporkyne podľa § 149 ods. 1 O.s.p., a to v 3-dňovej zákonnej lehote podľa § 160 ods. 1 O.s.p. Náklady odporkyne v konaní predstavovali odmenu za právnu službu advokáta, ktorú okresný súd špecifikoval podľa príslušných ustanovení vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom určenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Vo svojom odvolaní napádal výrok rozhodnutia okresného súdu o náhrade trov konania. Uviedol, že u neho stále pretrvávajú podmienky hmotnej núdze, v dôsledku ktorých mu súd už skôr priznal v konaní oslobodenie od súdnych poplatkov na jeho žiadosť. Bol ochotný opätovne predložiť potrebné dokumenty na preukázanie svojej hmotnej núdze.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti - výroku o náhrade trov konania, zmeniť podľa § 220 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. Odvolaním nenapadnutú časť uznesenia okresného súdu - výrok o zastavení konania, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Navrhovateľ sa svojím odvolaním dovoľáva toho, aby v dôsledku priznaného oslobodenia od poplatkovej povinnosti podľa § 138 ods. 1 O.s.p., pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vzal do úvahy práve túto okolnosť, keď svoje aktuálne pomery - hmotnú núdzu, mieni preukázať aktuálnymi dôkazmi.

Názor navrhovateľa na rozhodnutie o náhrade trov konania, že totiž v prípade oslobodenia od poplatkovej povinnosti by ho už nemala zaťažovať povinnosť zaplatiť náhradu trov konania, nemá oporu v zákone.

Rozhodnutie súdu o náhrade trov konania vychádza zo základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky. Obsahom tohto práva je aj právo účastníka konania, ktorý v konaní uspel, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením svojho základného práva. Ak sa chce súd odchyliť od tohto pravidla, musia pre to existovať zákonné dôvody, ktoré je potrebné aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu.

To znamená, že aj v prípade, ak bol účastníkovi konania, ktorý v sporovom konaní neuspel, priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, vzhľadom na vyššie uvedenú zákonnú úpravu, má povinnosť nahradiť trovy konania druhého účastníka.

V prípade zastavenia konania je primárne právne významné, ktorý z účastníkov zavinil zastavenie konania (§ 146 ods. 2 O.s.p.). Účastník, ktorý zavinil zastavenie konania, je potom povinný nahradiť druhému účastníkovi trovy konania.

Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. upravuje tzv. moderačné právo súdu, v zmysle ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

Aplikácia tohto ustanovenia je možná len v celkom výnimočných prípadoch. Jej účelom je odstránenie tvrdosti pri náhrade trov konania.

Súd musí pri uplatnení svojho moderačného práva podľa tohto ustanovenia vziať do úvahy osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní.

V prejednávanej veci, vzhľadom na procesné zavinenie navrhovateľa na zastavení konania, je navrhovateľ povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov konania (§ 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.).

Navrhovateľ je vo výkone trestu odňatia slobody, kde však má zabezpečené všetky základné životné potreby. Odporkyňa je fyzickou osobou. Navrhovateľ v priebehu konania, napriek poučeniu zo strany súdu, že svoje nároky proti odporkyni musí preukázať dôkazmi, keďže odporkyňa nároky popierala, trval na svojom návrhu a vzal ho späť až na druhom pojednávaní, a to bez uvedenia dôvodu (v časti, ktorou žiadal ospravedlnenie, vzal návrh späť už prv).

Vzhľadom na uvedené okolnosti, podľa názoru odvolacieho súdu, nie sú splnené zákonné predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. a odporkyni náhradu trov konania, ktoré by jej inak patrili, nepriznať.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že odporkyňa žiadala náhradu trov konania, ktoré predstavovali náklady na právnu službu advokáta, iba z nároku na náhradu škody, nie za ďalší nárok „osobné ospravedlnenie“, ktorý navrhovateľ tiež vzal späť, kde by jej tiež patrila náhrada trov za právnu službu advokáta.

Vzhľadom na uvedené, keď neboli zistené okolnosti hodné osobitného zreteľa, je navrhovateľ povinný zaplatiť odporkyni plnú náhradu trov konania, ktorú uplatnila.

V ustanovení § 160 ods. 1 O.s.p. je upravená všeobecná paričná lehota (lehota na splnenie povinnosti uloženej rozhodnutím súdu). Zákonná paričná lehota je tri dni od právoplatnosti rozhodnutia.

Právna úprava umožňuje, aby v prípade peňažného plnenia súd určil, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti súd určí (§ 160 ods. 1 druhá veta O.s.p.).

Ak súd určí, že peňažné plnenie sa môže uskutočniť aj v splátkach, vychádza z výšky priznaného plnenia, platobnej schopnosti povinného a z toho, či splátky nebudú pre oprávneného ťaživé.

Vzhľadom na to, že platobná schopnosť navrhovateľa je aktuálne nepriaznivá v dôsledku výkonu trestu odňatia slobody a nie je preukázané, že by mal nejaký hodnotnejší iný majetok, s prihliadnutím na výšku náhrady trov konania, za situácie, že splátky nebudú mať pre odporkyňu ťaživé dôsledky, súd povolil navrhovateľovi zaplatiť náhradu trov konania odporkyne v splátkach tak, ako to uviedol vo výroku tohto uznesenia.

V odvolacom konaní, vzhľadom na jeho výsledok nebol prevažne úspešný žiadny z účastníkov, preto žiadnemu z nich nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .